

VOL. III DE ANIMA

G

GAUDET

1 d.10-0167 10

d.10-0167 essentia, quatenus se ipsam amat et in propriis bonis gaudet, ex quo

GAUDIO

1 d.11-0200 2

d.11-0200 Similiter gaudio dilatatur cor. Unde dicendum est hanc potentiam

2 d.11-0405 6

d.11-0405 motum oriri ex delectatione et gaudio. Risus enim signum est huius

3 d.11-0418 4

d.11-0418 admiratione simul cum gaudio.

4 d.11-0450 6

d.11-0450 Quaeres, quomodo ex admiratione et gaudio sequatur motio

GAUDIUM

1 d.9-2952 6

d.9-2952 inveniatur, sequitur quies quaedam et gaudium. Et ideo dicitur 2 Cor 1

2 d.11-0276 2

d.11-0276 quies gaudium seu delectatio dicitur.

3 d.11-0407 3

d.11-0407 An vero gaudium sit sufficiens et adaequata causa risus dubium

4 d.11-0409 10

d.11-0409 Hieronymus Fracastorius, lib De sympathia, cap 20, qui ait gaudium sine

5 d.11-0421 3

d.11-0421 admirationem et gaudium.

6 d.11-0424 8

d.11-0424 risum attulerunt. Constat autem quod non afferebant gaudium.

7 d.11-0447 1

d.11-0447 gaudium est causa risus, sed oportet quod sit de re iocosa et gracili,

8 d.11-0545 5

d.11-0545 contrariatur melancholiae, audaciam parit, gaudium et spem. Cholera

9 d.12-0076 4

d.12-0076 tandem fruitio seu gaudium de fine iam consecuto. Medium vero duplex

10 d.14-0970 7

d.14-0970 vel ratione status beatitudinis ad plenum gaudium illarum animarum

GENERA

1 d.9-0979 2

d.9-0979 plura genera et differentias eorum.

2 d.9-1004 7

d.9-1004 considerare universale; et eodem modo cognoscit genera per *

3 d.10-0004 1

d.10-0004 genera potentiarum animae, ex quibus tria a nobis sunt explicata, scilicet

4 d.13-0177 8

d.13-0177 motum localem appetitui tribuunt. Duo enim sunt genera potentiarum

5 d.14-0918 8

d.14-0918 1 Nota has res dividi in tria genera: quaedam sunt singulares,

GENERATIONE

1 d.9-1527 11

d.9-1527 in 4, ubi quaerit essentiam loci; et in 1 De generatione, cum quaerit

2 d.13-0201 6

d.13-0201 progressivus. Ita Aristoteles, 5 De generatione animalium, cap 6, et Opusc De

GENERATIONEM

1 d.14-0266 9

d.14-0266 potest, cum vult, intrare corpus, sed per naturalem generationem, ita nec

2 d.14-1448 2

d.14-1448 continuam generationem.

GENERATIONI

1 d.12-0113 5

d.12-0113 quibusdam naturalibus motibus membrorum generationi deservientium,

GENERATIONIS

1 d.9-1528 2

d.9-1528 essentiam generationis substantialis, ut etiam notavit D Thomas, 2

GENERE

1 d.8-0498 7

d.8-0498 materialis, et perfectioni, quam in suo genere habere potest.

2 d.9-1271 6

d.9-1271 5; Caietanus, in cap De genere; et De ente et essentia, cap 3; et cap 4,

3 d.9-1276 4

d.9-1276 Lovaniensis, cap De genere.

4 d.9-1591 8

d.9-1591 nihilominus non est pura potentia in eo genere, sed aliquam *

5 d.9-1593 1

d.9-1593 genere intelligibilium, id est, de se non sufficienter actuata, neque

6 d.9-1601 3

d.9-1601 tantum in genere intelligibilium, sed etiam in genere intellectivorum

7 d.9-1601 8

d.9-1601 tantum in genere intelligibilium, sed etiam in genere intellectivorum

8 d.9-1605 5

d.9-1605 5; ergo in hoc genere non est pura potentia.

9 d.9-1729 7

d.9-1729 esse spiritualem et esse in illo genere incompletam substantiam.

10 d.9-1735 8

d.9-1735 substantias spirituales et intellectuales integras in suo genere, et completas in

11 d.9-2083 7

d.9-2083 vitalis, nam productio speciei ex suo genere est actio quaedam, quae

12 d.9-2576 7

d.9-2576 voluntatis, et ad hoc tendit ex genere suo, et huiusmodi est omne dictamen

13 d.9-2630 1

d.9-2630 genere, et ideo una tantum.

14 d.9-2633 7

d.9-2633 practicum et speculativum duas partes animae genere diversas vocat,

15 d.9-2662 1

d.9-2662 genere convenient, ut etiam alibi dictum est, sed quia constituunt

16 d.9-2677 2

d.9-2677 proprio genere illa operatio recte fiat, ut ars pingendi vel scribendi dirigit

17 d.9-2678 7

d.9-2678 hominem ad rectam operationem in illo genere.

18 d.9-2765 9

d.9-2765 nulla est ratio talis dependentiae neque in nullo genere causae

19 d.9-2769 11

d.9-2769 interior similiter. Cur ergo non intellectus noster qui in suo genere *

20 d.10-0124 4

d.10-0124 appetitus, ex diverso genere cognitionis sequitur diversum genus appetitus.

21 d.11-0055 4

d.11-0055 universalis in illo genere quae apprehendit omne obiectum sensibile; ergo

22 d.11-0633 13

d.11-0633 2, d 24, q 3, a 2, ait nullum motum esse “in genere moris” nisi ex

23 d.12-0014 7

d.12-0014 immaterialis, atque adeo universalis in ipso genere. His ergo

24 d.12-0029 9

d.12-0029 potentialium appetitivarum; ergo est potentia universalissima in illo genere;

25 d.12-0038 8

d.12-0038 Respondetur, 1, quod est universalissima in suo genere,

26 d.12-0039 8

d.12-0039 secundum rationem potentiae appetitivae et in illo genere debet

27 d.12-0705 1

d.12-0705 genere est perfectior quam potentia appetitiva; ergo comparando *

28 d.12-0708 7

d.12-0708 cognoscitiva est perfectior, nam ex suo genere excedit et in specie *

29 d.12-0717 11

d.12-0717 cognoscens fit quoddammodo res ipsa cognita; unde cognitio ex suo genere

30 d.12-0719 3

d.12-0719 ex suo genere.

GENERICA

1 d.9-1309 4

d.9-1309 Item, si natura generica vel specifica eo ipso quod abstrahitur

2 d.9-2660 7

d.9-2660 distinctio habituum non solum essentialis, sed generica dici solet, ut

GENERICAM

1 d.9-0258 8

d.9-0258 sit aliquo modo similis rebus secundum convenientiam genericam aut

2 d.9-1312 9

d.9-1312 intellectu et hoc non, nam stat abstrahi naturam genericam non abstractis *

3 d.10-0443 3

d.10-0443 efficiendo rationem genericam neque reliquam substantiam actus.

GENERIS

1 d.8-0639 9

d.8-0639 6 De apibus nonnulla. Inter animalia ergo primi generis, quae *

2 d.9-0969 6

d.9-0969 tanta et maior est distinctio generis et speciei quanta speciei et *

3 d.9-1787 10

d.9-1787 illas superiores, licet leviter attingere possumus, tamen ob eius generis

4 d.9-2718 4

d.9-2718 aliquas operationes utriusque generis; huiusmodi est fides supernaturalis

GENEROSE

1 d.12-0327 9

d.12-0327 Non tantum dedit nobis Deus facultates has, quibus generose

GENERUM

1 d.9-0968 8

d.9-0968 aliam hominis et aliam animalis et omnium generum superiorum, nam

GENITA

1 d.10-0511 13

d.10-0511 cap 26 ait quod amor est de gignente notitiam et de notitia genita,

GENITIVO

1 d.9-2203 4

d.9-2203 nominativo, sed in genitivo legatur, scilicet: “est substantiae actus”, id est,

GENTILES

1 d.12-0252 9

d.12-0252 4 In hac quaestione errarunt imprimis omnes antiqui gentiles qui

GENUS

1 d.8-0518 1

d.8-0518 genus actuum; partialia autem obiecta et particulares rationes actuum

2 d.9-1018 2

d.9-1018 quidditatem, genus et differentiam concipere.

3 d.9-1130 5

d.9-1130 abstrahimus essentiam a proprietatibus, genus a differentia, etc, ut *

4 d.9-1853 5

d.9-1853 illas contrahere ad quoddam genus entium superans haec inferiora, et

5 d.10-0124 8

d.10-0124 appetitus, ex diverso genere cognitionis sequitur diversum genus appetitus.

GERENDA

1 d.14-1006 2

d.14-1006 mortuis gerenda; D Thomam, 2.2, q 83, a 4; et 1 p q 89, a 8. Qui

GERUNTUR

1 d.14-0378 1

d.14-0378 geruntur. Quod verum esse de animabus glorificatis testatur D

2 d.14-1002 7

d.14-1002 Animae vero damnatorum nesciunt quae hic geruntur, nisi per daemones

GESSIT

1 d.9-0804 9

d.9-0804 manet cognitio singularium et actionum, quas in vita gessit, ut patet ex

2 d.9-2772 6

d.9-2772 separata non recordaretur eorum quae gessit in corpore.

GESTA

1 d.14-0998 11

d.14-0998 quod anima, quae postea discessit, referat illi aliqua quae hic gesta

GIGNENTE

1 d.10-0511 8

d.10-0511 cap 26 ait quod amor est de gignente notitiam et de notitia genita,

GLADII

1 d.11-0352 1

d.11-0352 gladii. Hoc tamen non satisfacit. Patet enim experientia dolorem causari

2 d.11-0354 4

d.11-0354 Item, transacto contactu gladii vel rei dividitatis, sentitur *

GLADIO

1 d.11-0355 9

d.11-0355 vehemens dolor, et tamen tunc non sentitur acuties gladio.

GLORIA

1 d.9-2953 2

d.9-2953 quod “gloria nostra haec est testimonium conscientiae nostrae”. Et

2 d.14-1474 8

d.14-1474 quibus perpetuo Deo fruuntur, cui honor et gloria in saeculorum saecula.

GLORIAE

1 d.14-0317 11

d.14-0317 anima separata non manet in puris naturalibus, sed vel dono gloriae

GLORIFICATIS

1 d.14-0378 7

d.14-0378 geruntur. Quod verum esse de animabus glorificatis testatur D

GRACILI

1 d.11-0447 13

d.11-0447 gaudium est causa risus, sed oportet quod sit de re iocosa et gracili,

GRADI

1 d.13-0235 12

d.13-0235 per terram: et haec vel reptando vel gradiendo. Et haec quae gradi

GRADIENDO

1 d.13-0235 8

d.13-0235 per terram: et haec vel reptando vel gradiendo. Et haec quae gradi

GRADU

1 d.8-0494 6

d.8-0494 tamen in potentia universali in gradu sensitivarum neque est necessitas

2 d.8-0540 8

d.8-0540 sensus interior est universalissima potentia in suo gradu; ergo habet *

3 d.8-0541 6

d.8-0541 universalissimum obiectum adaequatum in illo gradu; illud autem est

4 d.9-0180 7

d.9-0180 humanus et angelicus sunt in eodem gradu potentiarum, in quo differunt

5 d.9-0899 1

d.9-0899 gradu intellectus est imperfectissimus, ideo potest naturas universales

6 d.9-1744 8

d.9-1744 dentur substantiae completae et perfectae in illo gradu.

7 d.11-0056 9

d.11-0056 illi correspondet una potentia appetitiva universalis in illo gradu quae

8 d.12-0028 7

d.12-0028 Confirmatur. Quia voluntas est in supremo gradu *

9 d.12-0461 6

d.12-0461 potentiam cognoscitivam existentem in supremo gradu sequitur *

10 d.12-0462 5

d.12-0462 potentia appetitiva in supremo gradu], atque adeo libere; sed intellectus

11 d.12-0621 1

d.12-0621 gradu quam Cherubim, quia isti excedunt in cognitione, illi in amore;

12 d.12-0706 6

d.12-0706 potentiam cognoscitivam existentem in summo gradu illarum potentiarum

13 d.12-0707 7

d.12-0707 ad potentiam appetitivam existentem in aequali gradu in suo ordine,

14 d.14-0714 6

d.14-0714 tantum convenit aliquo modo in gradu essendi, et in illo non habet esse

15 d.14-1093 5

d.14-1093 nostra est in infimo gradu intellectualium et connaturale est illi *

GRADUM

1 d.8-0325 10

d.8-0325 reperitur natura sensitiva cum tota perfectione sua intra proprium gradum,

2 d.9-1732 3

d.9-1732 evidenter scimus gradum substantiarum spiritualium esse omnium

3 d.9-1741 4

d.9-1741 quae complent supremum gradum substantiarum creatarum, qui est

4 d.9-1848 3

d.9-1848 tamen supremum gradum illarum, et dicimus dandas esse substantias in

5 d.10-0126 4

d.10-0126 non superat illum gradum, unde tantum versatur circa res materiales

6 d.14-0256 4

d.14-0256 non possunt, imperfectissimum gradum vitae habere censentur, et *

GRADUS

1 d.9-1742 4

d.9-1742 intellectualium; hic enim gradus in anima nostra tantum fuit

2 d.9-1849 3

d.9-1849 quibus ille gradus in sua perfectione eluceat.

3 d.10-0105 4

d.10-0105 nisi secundum diversos gradus cognitionis, ut infra. Appetitus autem

4 d.10-0117 8

d.10-0117 conclusio quae ex prima sequitur: Secundum diversos gradus rerum

5 d.10-0118 5

d.10-0118 cognoscentium sunt etiam diversi gradus appetituum. Unde sicut *

6 d.10-0119 3

d.10-0119 duplex est gradus cognoscentium, scilicet sentientium et intelligentium,

7 d.10-0445 8

d.10-0445 aliquid efficiat ultimam differentiam rei et non gradus superiores. Ista

GRAECAE

1 d.9-2205 2

d.9-2205 litterae graecae, nam “ousia”, quod est verbum graecum significans

GRAECE

1 d.8-0093 2

d.8-0093 phaos graece; et quia lumen facit videre colores, inde derivatur

2 d.8-0097 1

d.8-0097 graece significat “permanentiam”. Et ideo interpretatur textum.

3 d.9-2940 6

d.9-2940 assentiendum primis principiis practicis. Unde graece “synderesis”

GRAECO

1 d.8-0112 8

d.8-0112 Themistius, in Paraphrasi, illa ommittit, sed in graeco habentur; et ideo D

GRAECORUM

1 d.9-0004 3

d.9-0004 secundum divisionem graecorum; iuxta divisionem autem *

GRAECUM

1 d.9-2205 8

d.9-2205 litterae graecae, nam “ousja”, quod est verbum graecum significans

2 d.9-2591 7

d.9-2591 actionem practicam intellectus, nam “praxis” nomen graecum est, latine

GRATIA

1 d.10-0022 1

d.10-0022 gratia, et illud idem est principium a quo incipit intellectus practicus,

2 d.12-0211 4

d.12-0211 quomodo illius praeveniens gratia, stet cum libertate arbitrii.

3 d.12-0212 7

d.12-0212 Item, quomodo praedestinatio et confirmatio in gratia non *

4 d.12-0283 6

d.12-0283 Meritum dicitur esse donum de gratia et libertate: Albertus

5 d.12-0284 11

d.12-0284 Pighius, Echius, in Enchyridion, c 30>; Soto, De natura et gratia,

6 d.14-0261 8

d.14-0261 cognoscunt propria virtute illuc moventur, tamen honoris gratia *

7 d.14-0684 8

d.14-0684 haec est supernaturalis cognitio, quae ex sola gratia habetur; cognoscit

8 d.14-1363 8

d.14-1363 tamen resurrectio naturalis non est, sed ex gratia, ideo non quiescit

9 d.14-1379 3

d.14-1379 separari a gratia cum tota perfectione naturali, et ideo a Deo ad finem

10 d.14-1383 8

d.14-1383 tota eius capacitas repleti, sed necessaria fuit gratia. Quapropter si

11 d.14-1384 2

d.14-1384 natura gratia destituatur, sine vita invenietur, id est, bene instituta,

GRATIAM

1 d.12-0274 1

d.12-0274 gratiam Dei illos necessitantem. Quem errorem tenuit Iovinianus, *

2 d.14-0344 7

d.14-0344 restituuntur tamen omnia in resurrectione propter gratiam in anima *

3 d.14-1378 7

d.14-1378 perfectum statum naturalem habere, sed per gratiam perfici, nec posse

4 d.14-1380 6

d.14-1380 supernaturalem elevata est et per gratiam concessit quod naturae *

GRATIS

1 d.11-0428 6

d.11-0428 non esse verum; sed hoc gratis dicitur et contra experientiam.

2 d.14-1121 8

d.14-1121 possibilia. Dicere vero has species esse impossibiles gratis dicitur.

GRATUITA

1 d.14-0478 3

d.14-0478 supernaturalis et gratuita.

GRATUITUM

1 d.14-0414 8

d.14-0414 manebit semper illo modo. Deus enim nihil gratuitum illi praebet, sed

GRAVAMINE

1 d.14-1437 4

d.14-1437 liberum ab omni gravamine corporis; et licet acquireret aliquas *

GRAVE

1 d.11-0268 5

d.11-0268 sicut in naturalibus, antequam grave moveatur ad centrum, intelligimus

2 d.11-0269 4

d.11-0269 quamdam coaptationem inter grave et locum suum, quae coaptatio

GRAVISSIMA

1 d.14-1236 6

d.14-1236 in materia morali et naturali gravissima dubia oriuntur ex illa scilicet:

GRAVITATEM

1 d.11-0270 2

d.11-0270 per gravitatem fit. Sic in animali appetitione ante omnia intelligitur *

GUBERNANS

1 d.13-0194 1

d.13-0194 gubernans illas, ita in proposito distingui potest. Et de particulari

GUBERNANTUR

1 d.13-0206 7

d.13-0206 musculis quibus istae partes texuntur et gubernantur.

GUBERNAT

1 d.9-1709 11

d.9-1709 qua effectus omnes pendent in esse et fieri, quae omnia gubernat et *

2 d.9-2106 1

d.9-2106 gubernat animas nostras. Et 6 Naturalium, p 5, cc 5 et 6, ait species

3 d.12-0169 3

d.12-0169 speciali providentia gubernat creaturam rationalem, et ideo ad illum

GUBERNATIONE

1 d.14-1000 11

d.14-1000 6 Dixi in conclusione “ex natura rei”, id est, seclusa gubernatione

GUSTUM

1 d.8-0570 9

d.8-0570 animalibus quae solum tactum habent, et forte etiam gustum, iste *

MAYÚSCULAS

GABRIEL

1 d.10-0203 12

d.10-0203 loquantur de voluntate. Tenet Occham, in 3, d 13, dub 3, Gabriel, in

2 d.10-0364 11

d.10-0364 potentia. Gregorius, in 2, d 25, q 1 et 2; Gabriel, q 1, dub 3;

3 d.14-0427 5

d.14-0427 abstractionem intellectus agentis. Idem Gabriel, in Canone, lect 32.

GABRIELEM

1 d.9-1762 1

d.9-1762 Gabrielem concipimus sub ratione nuntii Incarnationis dominicae;

GAL.

1 d.10-0136 3

d.10-0136 etc”; ad Gal 5: “Caro [...] concupiscit, etc.” Item patet ex illo Mt 16:

GALENI

1 d.8-0221 2

d.8-0221 artem Galeni, comm 17; et Venetus, hic.

2 d.8-0660 5

d.8-0660 cerebro. Quae est sententia Galeni et Hippocratis et aliorum. Quos

3 d.8-0683 9

d.8-0683 media; tertius in posteriori. Qui ergo sequuntur opinionem Galeni

GALENUM

1 d.8-0705 6

d.8-0705 Item, illa assignatio est contra Galenum, qui 8 De usu partium,

GALENUS

1 d.8-0073 7

d.8-0073 positus in sensibus. Idem videtur sentire Galenus, 7 De placitis, in

2 d.8-0227 8

d.8-0227 cogitativam, quam rationem vocant, et memoriam. Tenet Galenus, lib De

3 d.8-0231 6

d.8-0231 Sed oportet hic advertere quod Galenus per rationem *

4 d.8-0698 6

d.8-0698 Ex hac ergo experientia, quam Galenus, dicto loco late *

5 d.11-0032 4

d.11-0032 Hieronymo. Idem tenet Galenus, 6 De usu partium, cap 18.

6 d.11-0195 2

d.11-0195 Ita Galenus et alii. Et experientia hoc confirmat, nam cum

7 d.11-0338 7

d.11-0338 est divisio seu solutio partium. Et Galenus videtur id docere, lib De

8 d.11-0539 3

d.11-0539 Cuius rationem Galenus, 3 De locis patientibus, cap 7, *

GAUDIUM

1 d.11-0258 4

d.11-0258 de bono futuro. Gaudium vero et delectatio est de bono iam habito. E

GEN.

1 d.9-2809 2

d.9-2809 memoriam: Gen 9: "Recordabor foederis mei, etc" Ier 2:

2 d.12-0310 6

d.12-0310 Augustinus, nec meremur nec demeremur. Gen 4 dicitur: "Nonne si bene

GENESIM

1 d.8-0081 9

d.8-0081 quomodo possit fieri. Unde D Augustinus, 12 Super Genesim ad *

2 d.9-0426 6

d.9-0426 Unde D Augustinus, 12 Super Genesim ad litteram, cap 16: "Non est

3 d.9-1970 4

d.9-1970 Augustinus, 4 super Genesim ad litteram, cap 7; Gregorius, super lib 1

GENTES

1 d.8-0615 6

d.8-0615 38; D Thomas, 3 Contra Gentes, cap 13, et opera eorum aperte *

2 d.8-0738 9

d.8-0738 ut communiter fertur. Et D Thomas, 3 Contra Gentes, cap 99, ait

3 d.9-0189 11

d.9-0189 Caietanus, 1 p, q 77, a 3; Ferrariensis, 2 Contra Gentes, cap 94; *

4 d.9-0218 8

d.9-0218 omnia intuetur. Vide D Thomam, 2 Contra Gentes, cap 94; 1 p, q 79, 2.

5 d.9-0413 8

d.9-0413 via Thomistarum procedit idem Ferrariensis, 1 Contra Gentes, cap 65,

6 d.9-0414 5

d.9-0414 circa finem; 2 Contra Gentes, cc 77 et 96; Apollinaris, 3 De Anima, q 6;

7 d.9-0555 6

d.9-0555 6, ad 1; 2 Contra Gentes, cap 77; et aliis locis. Et De veritate, supra,

8 d.9-0589 1

d.9-0589 Gentes, cap 77, ubi ait quod “est vis animae activa in phantasmata *

9 d.9-0608 9

d.9-0608 inintelligibilis. Verum est quod D Thomas, 2 Contra Gentes cap 77, appellat *

10 d.9-0635 1

d.9-0635 Gentes, cap 62, rat 3, inquit quod intellectus patitur et recipit species

11 d.9-0682 8

d.9-0682 potentia. De quo D Thomas, 2 Contra Gentes, cc 76 et 77.

12 d.9-0729 12

d.9-0729 hic, tract 2, cap 16; Aegidius, tx 10; Ferrariensis, 1 Contra Gentes,

13 d.9-1273 1

d.9-1273 Gentes, cap 11; Soncinas, 10 Metaphysicae, q 15. Idem Scotus, 7

14 d.9-1529 2

d.9-1529 Contra Gentes, cap 56.

15 d.9-1660 6

d.9-1660 Thomas, supra, et 3 Contra Gentes, a cap 4 usque ad 45; Albertus, 3

16 d.9-1810 5

d.9-1810 impugnat, et 3 Contra Gentes elegantissime. Plurimi enim eorum

17 d.9-1833 11

d.9-1833 Capreolo, in 1, d 2, q 1; Ferrariensis, 3 Contra Gentes, cap 55; in

18 d.9-1959 12

d.9-1959 in 1, d 35, q 2, concl 4; Ferrariensis, 1 Contra Gentes, cap 65; et alii

19 d.9-2046 9

d.9-2046 revelationes divinas, ut D Thomas dicit, 2 Contra Gentes, cap 81; et Sacra

20 d.9-2303 6

d.9-2303 manifestatio veritatis”; et 2 Contra Gentes, cap 78, ratione 3, ait *

21 d.9-2490 12

d.9-2490 Ita Caietanus, 1 p, q 14, a 16; Ferrariensis, 3 Contra Gentes,

22 d.9-2753 6

d.9-2753 doctores; D Thomas, 2 Contra Gentes, cap 74; Cicero, Tusculana 1.

23 d.10-0387 2

d.10-0387 Contra Gentes, cap 44.

24 d.10-0513 2

d.10-0513 Contra Gentes, cap 49, et 1.2, q 1, a 3, ubi dicit quod actio sumit

25 d.10-0575 5

d.10-0575 3; Ferrariensis, 4 Contra Gentes, cap 29, aiunt per actum appetitus

26 d.11-0455 11

d.11-0455 potest esse discursus, ut optime docet D Thomas, 4 Contra Gentes, cap

27 d.12-0406 7

d.12-0406 Hanc sententiam tenet Ferrariensis, 3 Contra Gentes], cap ultimo;

28 d.13-0084 6

d.13-0084 moveri.” Idem docet 2 Contra Gentes, cap 82, ubi Ferrariensis late; *

29 d.13-0168 4

d.13-0168 Thomas, 2 Contra Gentes, cap 35, ubi in solutione secundae rationis

30 d.14-1017 1

d.14-1017 Gentes, cap 59, alias in visione beatifica esset mutatio continua, quia

31 d.14-1059 11

d.14-1059 angeli. Et idem Caietanus, ibi, ad 3; Ferrariensis, 3 Contra Gentes, cap

GODEFRIDUS

1 d.13-0103 9

d.13-0103 5. Contrarium tenet Henricus, Quodl 11, q 6, Godefridus,

GOTHIPHREDO

1 d.10-0350 1

d.10-0350 Gothiphredo. Et de principio elicitive illam diversae fuerunt sententiae: *

GRADUS

1 d.14-0844 6

d.14-0844 essentiam suam, cognoscit essentiam omnium. Gradus vero individuales

GRAECI

1 d.9-2096 6

d.9-2096 In qua re fere omnes Graeci fuerunt hallucinati, ponentes *

GREGORIUM

1 d.14-1005 1

d.14-1005 Gregorium, 12 Moralium, c. 13; et Ps. 108; Augustinum, De cura pro

GREGORIUS

1 d.9-1036 1

d.9-1036 Gregorius, in 1, d 3, q 3, a 2, aiunt prius concipi singulare quam

2 d.9-1554 5

d.9-1554 8 et 10. Idem Gregorius, in 1, d 1, q 2; Picus Mirandulanus, in suis

3 d.9-1970 9

d.9-1970 Augustinus, 4 super Genesim ad litteram, cap 7; Gregorius, super lib 1

4 d.10-0364 2

d.10-0364 potentia. Gregorius, in 2, d 25, q 1 et 2; Gabriel, q 1, dub 3;

5 d.10-0572 7

d.10-0572 d 6 et 10; et ibidem Gregorius et Durandus, negant per actum *

6 d.14-0172 2

d.14-0172 D Gregorius, 4 Dialogorum, ubi refert multas animas aparuisse et

7 d.14-0302 7

d.14-0302 Est communis theologorum et philosophorum. Solus Gregorius